

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้ยินสิ่งที่แท้จริงจากพ่อที่แท้จริงและเข้ามาสู่แสงสว่าง หน้าที่ของคุณคือการนำทุกคนออกจากความมืดและนำพวกเขาไปสู่ความสว่าง
- คำถาม:** เมื่อลูกให้ความรู้กับใคร ลูกควรจะทำอย่างไรอย่างแนนอน?
- คำตอบ:** : จงทำให้ปากของคุณพูดว่า “บาบา บาบา” อยู่เรื่อยๆ เพราะด้วยการทำเช่นนี้ จิตสำนึกของ “ของฉัน” จะจบสิ้นลง มรดกนั้นจะได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เมื่อมีการพูดว่า “บาบา” แนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะจบสิ้นลง หากใครบางคนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ให้ถามเขาว่าพ่อจะสามารถอยู่ในทุกคนได้อย่างไร?
- เพลง:** ผู้คนของทุกวันนี้อยู่ในความมืดมิด

โอมซานติ ลูกๆ พุดอะไรและพวกเขาเรียกใครว่า “โ้อ มหาสมุทรแห่งความรู้! โ้อ พระอาทิตย์แห่งความรู้! บาบา”? พระเจ้าเรียกว่าบาบา พระเจ้าคือพ่อและดังนั้นลูกทั้งหมดคือลูกๆ ลูกพูดว่า “เวลานี้พวกเราได้ตกอยู่ในความมืด พาเราไปสู่แสงสว่าง!” ด้วยการพูดว่า “บาบา” นั่นก็พิสูจน์ว่าลูกกำลังเรียกหาพ่อ เมื่อลูกพูดคำว่า “บาบา” ลูกก็จะสัมผัสกับความรัก เพราะมรดกนั้นได้รับมาจากพ่อ เพียงแค่พูดว่า “อิศวร” หรือ “พระเจ้า” ก็ไม่ได้มีความหวานชื่นของมรดกของพ่อ ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของคุณได้ ลูกร้องเรียกหา “บาบา เราตกอยู่ในความมืด! มาและจุดตะเกียงของเราด้วยความรู้!” นี่เป็นเพราะแสงของดวงวิญญาณได้ดับลง เมื่อใครตาย ผู้คนก็จุดตะเกียงไว้เป็นเวลา 12 วัน บางคนก็จะตื่นตลอดทั้งคืนเพื่อให้แน่ใจว่าตะเกียงจะไม่ดับลง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยอยู่ในแสงสว่างนั่นคือในกลางวัน แต่เวลานี้ลูกอยู่ในเวลากลางคืน เป็นกลางวัน 12 ชั่วโมงและกลางคืน 12 ชั่วโมง นั่นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด กลางวันและกลางคืนนี้ไม่มีขีดจำกัด เรียกว่ากลางวันแห่งบราห์มายุคทองและยุคเงิน และกลางคืนของบราห์มาคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก มีความมืดในเวลากลางคืนที่ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วในทุกทิศทางเพื่อแสวงหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงพระเจ้าได้ พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะบรรลุถึงพระเจ้า ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง นั่นคือเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น มีการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับดาเซรา (การเผาราวัน) ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างเรื่องราวด้วยจินตนาการของจิตใจด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นพวกเขาสร้างภาพยนตร์และละคร ฯลฯ ศรีมัททวาทิกะคือสัจจะ ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ และให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไวยาสเขียนกิตะนั่นคือเขาได้สร้างเรื่องราวขึ้นมา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่แท้จริงจากพ่อ ลูกควรพูดว่า “บาบา บาบา” อยู่เรื่อยๆ เสมอ ดวงวิญญาณสูงสุดคือบาบาของเรา ท่านคือผู้สร้างโลกใหม่และดังนั้นเราควรได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแนนอน ในขณะที่กำลังมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด เราก็ก้าวเข้ามาสู่นรก พ่ออธิบาย: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ทราวศ์ เมื่อลูกเป็นนายของโลกก็ไม่มีศาสนาอื่น นั่นเรียกว่าสวรรค์ดินแดนแห่งกฤษณะ ที่นั่นคือดินแดนของปีศาจ บัปตาดาได้เตือนลูกว่าเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เพียงพ่อกับท่านไม่ใช่คงคาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เจ้าสาวทั้งหมดมีเพียงพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นเจ้าบ่าว ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงสับสนเมื่อพวกเขาถูกถามว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือใคร พวกเขาตอบว่า: เราไม่รู้ โ้อ ดวงวิญญาณ! แต่ลูกดวงวิญญาณจะไม่รู้จักพ่อของคุณได้อย่างไร? พวกเขาพูดถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ แต่เมื่อลูกถามพวกเขาว่ารูปและนามของท่านคืออะไรหรือพวกเขาตระหนักจักท่านได้หรือไม่ พวกเขาบอกว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อของคุณนั้นจะสามารถอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หรือไม่? ผู้คนกลายเป็นคนโง่คิดอย่างมากด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจนี้ของราวัน สำนักที่เป็นร่างคือกิเลสอันดับหนึ่ง พวกเขาไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: นั่นคือคนนั้นคนนั้น สิ่งนั้นหมายถึงร่างกาย ในความเป็นจริงพวกเขาไม่รู้วาทะจริงแล้วพวกเขาเป็นใคร “ฉันเป็นผู้พิพากษา ฉันเป็นสิ่งนี้” พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน” แต่นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง “ฉัน” และ “ของฉัน” เป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย มีการตั้งชื่อให้กับร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นไม่ได้รับการตั้งชื่อ พ่อพูดว่า: ชื่อของพ่อคือชีวา ผู้คนแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าท่านเข้ามาในใคร ชื่อของทุกดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ชื่อของพ่อสูงสุดคือชีวาและที่เหลือของทั้งหมดคือชาลิแกรม ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และชีวาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนร้องเรียกหาท่าน มาและชำระเราให้

บริสุทธฺิ! เรากำลังประสบกับความทุกข์! ดวงวิญญาณร้องเรียกหา ลูกทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขาตกอยู่ในความทุกข์ ในเวลาที่เมื่อลูกคนเดียวกันนั้นอยู่ในความสุขก็ไม่มีใครจดจำท่าน เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข พ่ออธิบายว่า: ราวันนี้คือศัตรูเก่าแก่ของลูก นี่คือการละเล่นของละครที่ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นเวลานี้ทั้งหมดตกอยู่ในความมืด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้พระอาทิตย์แห่งความรู้ มาและพาเราไปสู่แสงสว่าง! เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครร้องเรียกหาที่นั่นไม่มีสิ่งใดขาด ที่นี้พวกเขาเฝ้าแต่เรียกหา: โอ้ผู้ประทานความสงบ! พ่อมาและอธิบายว่าความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูกและพวงมาลัยรอบคอของลูก ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกไปจากดินแดนแห่งความสงบสู่ดินแดนแห่งความสุขที่ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ลูกไม่ต้องร้องให้ออกมาด้วยความทุกข์ เป็นเมื่อผู้คนอยู่ในความทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: ขอให้มีความเมตตา! บาบา ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขได้โปรดมา! ชีพบาบา บาบาที่แสนหวาน โปรดมาอีกครั้ง! ท่านมาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ศรีภุชณะคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ วันเกิดของเขาได้รับการเฉลิมฉลองเช่นกันแต่ไม่มีใครรู้ว่าภุชณะมาเมื่อไร ราได้และภุชณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาแต่งงาน ไม่มีใครรู้อะไร มนุษย์เฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ้ พระเจ้า,ผู้เป็นพ่อ! อังชะ พวกเขาว่ารูปและนามของท่านคืออะไรและพวกเขาจะพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! โอ้! ลูกพูดว่าท่านคือพระเจ้า,ผู้เป็นพ่อ แล้วลูกพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! ท้องฟ้าเป็นอวกาศแต่มีชื่อ“ท้องฟ้า” ลูกพูดว่าลูกไม่รู้จักนามหรือรูปของพ่อ อังชะ ลูกรู้จักตนเองหรือไม่? ใช่ นั่นเป็นดวงวิญญาณ อังชะ นามและรูปของดวงวิญญาณคืออะไร? พวกเขาบอกว่าดวงวิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่เหนือรูปและนาม ดวงวิญญาณเป็นจุดเหมือนดวงดาวที่อาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่กไว้นในตัวเขา เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองเตาเผาจิตวันจึงได้รับการจดจำ อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดงและนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมากิเลสก็คงอยู่ ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลานี้ทุกคนถูกบดบังและกลับมาน่าเกลียด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้พระอาทิตย์แห่งความรู้ได้โปรดมา! มาพาเราไปสู่แสงสว่าง! มีคำกล่าวว่า: เมื่อสตรกูรให้น้ำมันแห่งความรู้ ความไม่รู้(ความมืด) ก็หายไป สติปัญญาจดจำพ่อ ไม่ได้มีการกล่าวว่า: เมื่อกูรให้น้ำมัน มีกูรมากมายแต่ไม่มีใครที่มีความรู้; พวกเขาไม่ได้รับการจดจำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้,ผู้ชำระให้บริสุทธฺิและผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธฺิแก่ทุกคน ดังนั้นจะมีใครให้ความรู้ได้อย่างไร? ผู้รู้พูดว่ามีหนทางมากมายที่จะพบพระเจ้า การศึกษาคัมภีร์ การสร้างไฟบูชายัญ การทำทาปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นหนทางที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่บริสุทธฺิจะไปสู่โลกที่บริสุทธฺิได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาด้วยตนเอง มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น บราห์มา วิษณุและชางก้าเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พ่อของพวกเขาคือชีวา เมื่อผู้คนอยู่ที่นี้ พ่อของปวงชนจึงต้องอยู่ที่นี้ใช่ไหม? ชื่อที่ถูกเขียนคือ “สถาบันประชาธิปไตยบราห์มาคูมารี” (Prajapita Brahma Kumaris Institution) ดังนั้นลูกคือลูกๆ มีบราห์มาคูมารีและคูมารีมากมาย มรดกนั้นได้รับจากชีวา ไม่ใช่บราห์มา มรดกนั้นได้รับจากดาด้า (ปู่) ท่านหนึ่งที่นี่และทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ผ่านบราห์มา ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกๆ พูดว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน ฉันประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่าน ดินแดนของวิษณุได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา ชีพบาบาสอนราชาโยคะแก่ลูก ก็คือหนทางที่สูงส่งจากพระเจ้า มีพระเจ้าผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เป็นผู้คนของบาร์ตที่ได้้อย่างแยกห่างเป็นเวลานาน ไม่มีศาสนาอื่นใด ลูกคือผู้ที่ถูกแยกห่างก่อน ลูกแยกจากพ่อและมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก บาบาพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ! เวลานี้จดจำฉัน พ่อของลูก! นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง,ไฟของโยคะ ภาระของบาปบนศีรษะของลูกจะถูกเผาไหม้ไปในไฟของโยคะนี้ โอ้ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ตั้งแต่ยุคทองลูกก็เข้ามาสู่ยุคเหล็ก เวลานี้จดจำพ่อ! นี่คือนี่สิ่งที่สติปัญญาของลูกต้องทำ ลีมร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกคือดวงวิญญาณและนั่นคือร่างกายของลูก เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า:“ฉัน,ฉัน” ราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธฺิ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นั่นคือบาร์ตที่บริสุทธฺิและบาร์ตที่ไม่บริสุทธฺิ เมื่อลูกไม่บริสุทธฺิลูกร้องเรียกหาพ่อว่าลูกต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของมัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก พ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกแก่ลูกในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ของลูก ลูกกลายเป็นอมตะในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ตายไปแล้ว ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง ลูกเอาชนะความตายและไม่มีกรกล่าวถึงความทุกข์ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพื่อความสะดวกสบายที่นั่น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างวัดเช่นนั้น! แม้กระทั่งในเวลานั้นพวกเขามีความมั่งคั่งอย่างมาก ดูสิว่าบาร์ตเคยรุ่งเรืองแค่ไหน! ดวงวิญญาณที่เหลือนี้อยู่ทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าเวลานี้บาบาที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังก่อตั้งสวรรค์ ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือชีพบาบาแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้าซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่

ละเอียดอ่อน จากนั้นก็มีโลกนี้ ลูกๆ ได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ ได้รับการจดจำว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย มีการวางเฉยในโลกเก่าเพราะลูกจะได้รับอำนาจการปกครองของยุคทอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวตลอดเวลา! ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะมาหาพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ภาระของบาปกรรมบนศีรษะของลูกจะถูกเผาไหม้ด้วยไฟของโยคะ นำร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูกและจดจำเพียงพ่อผู้เดียว

2. แทนที่จะเรียกร้องหาหรือร้องให้ออกมาในความทุกข์ จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอของลูก อย่าใช้คำว่า“ฉัน”และ“ของฉัน”ในจิตสำนึกที่เป็นร่าง มีความศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิในสถานะภาพสูงสุดและด้วยสภาพที่สูงส่งของลูกทำให้มายาก้มลงต่อหน้าลูก ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ไม่เคยก้มลงเบื้องหน้าใคร แต่ทุกคนก้มลงเบื้องหน้าพวกเขา ในทำนองเดียวกันไม่มีลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดคนใดที่ได้รับการคัดเลือกจากพ่อจะสามารถปล่อยให้ตัวเองก้มลงที่ใดในสถานการณ์ใดหรือมายาในรูปแบบต่างๆที่น่าดึงดูดใจใดๆก็ตาม เมื่อเวลานี้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ทำให้คนอื่นก้มลงแล้วลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานะภาพสูงสุด ในยุคทองปวงประชาจะก้มหัวด้วยความเคารพเบื้องหน้าดวงวิญญาณเหล่านี้ และในยุคทองแดงผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาจะก้มลงให้กับอนุสรณ์ของลูก

คติพจน์: ขอให้มีความสมดุลระหว่างคาร์มาและโยคะแล้วลูกจะถูกเรียกว่าคาร์มาโยดี

***** โอม ขานติ *****